

ပိတ်ကူးခိုခိုအနုပညာ

၂၀၁၆ခုနှစ်၊ အမျိုးသားစာပေဆုရ

အနုပညာ
အလှူအတန်း
ဝေဒနာ
အားသာ
အိန္ဒြေ

ဒုတိယအကြိမ်

mgjoe.com

mgyoe.com

Handwritten text in a stylized script, possibly a mix of Korean and English characters, including words like "Dear" and "Love".

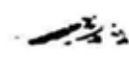
POEM0010

1,500.00 KS

ရန်ကုန်ကိုအလစ်ပေးနဲ့ ဒေလီယာ၊ ကိုဇွေး
မျက်နှာပုံးပန်းချီမှတ်သန်း၊ စာမျက်နှာ ၉၈ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ဘင်္ဂလား၊ တာမွေ၊ ရန်ကုန်၊
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မရိုးရိပ်လမ်း၊ ရန်ကင်း၊
၂၀၁၇၊ နိုဝင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊
၂၀၁၆၊ စိတ်ကူးချိုချို၏ ပထမအကြိမ်မူ၊
ရောင်းစုနှု ၁ ၅ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705
www.facebook.com/SKCCmyanmarbook
www.skccmyanmarbook.com

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

ရန်ကုန်ကို အလစ်မပေးနဲ့
ဒေလီယာ

ကဗျာများ
ကိုရွေး

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အမျိုးသားစာပေဆုရ

ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၇

mgyc.com

mgyc.com

‘အိပ်မက်ရိပ် ခုံတန်းလေးအား သတိရလျက်’

၁၇ နှစ်မြောက် စိတ်ကူးချိုချို အစီအစဉ်နဲ့ပေါ့လေ။
ကိုရွေး ရန်ကုန်ကို ပစ်ထားနဲ့ ဒေလီယာပေါ့လေ။

၂၀၀၀ ခုနှစ်ကျော်က ‘သမိုင်းဖတ်စာ’ မှာ တက်ကြွသော အနေ
အေးအေး ကိုရွေး။ ဒီလောက်အေးပုံနဲ့ ကဗျာရေးရသလား လို့ ကျွန်တော်
တွေးမိတဲ့ ကိုရွေး။ ကဗျာရေးရုံနဲ့ မပြီးဘူးလေ။ ကာကွယ်ရ တိုက်ရ ခိုက်ရ
ပြေးရ ထောင်နှုတ်ခမ်းနင်းရ။ ကဗျာဆရာကွ။ ပြောမယ့်သာပြောရ ခံဘက်က
ချည်းပါပဲ။ ကဗျာဆရာကွ။ သခင်မျိုးဟေ့ တို့ဗမာ။ ကဗျာဆရာကွ။ ခုတော့
ရန်ကုန်ကို အလစ်မပေးနဲ့ ဒေလီယာ ကိုရွေးကွ။

*

မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်လိုက်ရင် မင်းရပ်ကွက်ကို
ခြံစည်းရိုးခတ်သွားမယ် တံတိုင်းပတ်သွားမယ်
ရန်ကုန်ကို အလစ်မပေးနဲ့။
မကျိုးမကြေ အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ မကျိန်းသေ
ချထားတဲ့ခြေ မရွှေ့လိုက်နဲ့ ကိုင်ထားတဲ့တန်း မလွှတ်လိုက်နဲ့
နောက်တစ်ခါပြန်ရဖို့ဟာ မသေချာ။

ရန်ကုန်ဟာ တရုတ်စကား သင်နေပြီ။
 ရွှေတိဂုံဘုရားကို နဂါးပတ်မယ့်ကိန်း မြင်နေပြီ။
 အဲသလိုပေါ့လေ ရန်ကုန်ပါ။
 ကိုရွေးတို့ ဖြတ်သန်းနေရတဲ့ ရန်ကုန်ပါ။
 နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးခေတ်ကစတဲ့ ရန်ကုန်ပါ
 ဗားတော့ဗရက် ကဗျာများကို သတိရစေတဲ့ ရန်ကုန်ပါ။

၂၀၁၅-၂၀၁၆ မှာ နိုင်ငံရေးရည်ရွယ်ချက် အပြည့်ကဗျာစာအုပ်များ ထွက်ခဲ့ပါတယ်။ အောင်ခင်မြင့်၊ မောင်ဒေး၊ မြေမှုန်လွင်၊ တစ်ပါတည်း ပုံသဏ္ဍာန်များပါ စမ်းသပ်ခဲ့ပြီး လီလီပန်းများ ၂ ကြောင်း ၁ ပိုဒ် အတိအကျ ဖွဲ့သွားပါတယ်။

အဲသလိုမှ ကိုရွေးကတော့ ချောင်ချိုလွတ်လပ်တဲ့ဟန် အသုံးပြုပြီး ခေတ်ပြိုင်လူငယ်ကဗျာဆရာတို့ရဲ့ အပြည့်ကြီးအသိပ်ကြီးကို ဖြည့်လျော့သွားတော့ ဖတ်ရတာ မြန်လို့ ရသွားပါတယ်။

ကဗျာကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ဝင်တွေးသွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ခေတ်ပြိုင်လူငယ်များ အထူးဝေဖန် စဉ်းစားပါတယ်။ ကိုရွေးကဗျာဘက် သွားကြပါမယ်။ ပုဒ်ရေ ၁၀၀ နီးနီးပါ။ အဲဒီမှာ ရန်ကုန်မှာ ခေတ်ကြီးမှာ အလုံ အလုံအောင်ဇေယျလမ်း ကျောက်တံတား ညီမလေး တင်တင်ဝင်း ဖြူနှင်းထွေး မအေးဆေး ဝူချီ ညီလေး ဒေလီယာ စိန်နဲ့မြေမွေ့ရာကြီး လက်ပံတောင်းတောင် ဒေါ်ခင်ဝင်းသစ်ပင် ဘူငယ်လမ်း ပုံပြင်ထဲကတိုင်းပြည် ဇန်နူး ဘန်ဂျီ ကျေးဇူးရှင် မိဘပြည်သူများခင်ဗျား။ အပုဒ် ၁၀၀ မဟုတ်ပါ။ စာမျက်နှာ ၁၀၀ နီးနီး။

*

ဒီနေ့တော့ လက်စသတ်ချင်ပါတယ်။
 ကဗျာနည်းနည်း ကြံဖြန့်ချင်ပါတယ်။
 တထိတ်ထိတ်ကဗျာတဲ့
 အမုန်းဓားကို နှလုံးသားနဲ့ထောက်ပြီး ကွေးနေတာဆိုတော့

အမုန်းဓားကို နှလုံးသားနဲ့ထောက်ပြီး ကွေးနေတာဆိုတော့
 ကိုယ့်အိမ်ထဲ သူခိုးဝင်ရင်
 အိမ်ရှင်အရေးယူခံရတဲ့ခေတ်ဆိုတော့
 ငါတို့ သွက်သွက်လျှောက်မှဖြစ်မယ်
 ကိုယ့်အိမ်ထဲကိုယ်နေရင်း
 နှစ်ခြောက်ဆယ် ကြိုအရောင်းခံလိုက်ရတဲ့
 သန်းခြောက်ဆယ်လည်း ရှိခဲ့ပြီ။
 အဲသလိုနဲ့ ကဗျာဖတ်သူများ ကဗျာမှာ ဝါးလုံးကွဲရယ်ရတဲ့ ကဗျာ
 ကို အားပါးတရ ဖတ်ဖူးပါလိမ့်မယ်။
 တဝါးဝါးတဟားဟား၊ ပုံပြင်ထဲက ဟာသတိုင်းပြည်တဲ့။
 အားရပါးရ ရယ်လိုက်ကြပါတော့။
 ဒါပေမဲ့လည်းနဲ့ ပါဝင်ရေးသားပြီးတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့တိုင်း
 ပြည် ပြန်လည် အညွန့်လူရေး ဒီကဗျာစာအုပ် ရန်ကုန်ကို အလစ်မပေးနဲ့။
 ဖြည့်စွမ်းနိုင်စွမ်း တစ်တပ်တစ်အား ယ်။ ပုဒ်ပါရှိပါကြောင်း
 ကျွန်တော် ယုံကြည်ပါကြောင်း။
 အိပ်မက်ရိပ်ခုံတန်းလေးအား သတိရလျက်။

အောင်ချိမ့်

*ဖေ့စ်ဘုတ်စတေးတပ်စ်များ

မာတိကာ

၁။ လက်ဆောင်	၁
၂။ ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့	၂
၃။ ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့(၂)	၄
၄။ ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့(၃)	၆
၅။ အောင်ဇေယျလမ်းထိပ်မှာညခုနစ်နာရီခွဲမှာ	၇
၆။ အလုံထဲမှာမလုံမလဲ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ	၉
၇။ ကျောက်တံတား	၁၁
၈။ မြို့သိမ်းကဗျာ	၁၃
၉။ မြို့သိမ်းကဗျာ(၂)	၁၆
(ငါတို့မြို့ကငါတို့ကို အကြာကြီးခွဲမထားပါဘူး)	
၁၀။ မြစ်ကုန်ကူးခံရသူညီမလေး	၁၈
၁၁။ ဧည့်သည်လိုလာပြီးဧည့်သည်လိုပြန်သွားသူတင်တင်ဝင်း	၁၉
၁၂။ သီတင်းကျွတ်သော်လည်းဖြူနှင်းထွေးကိုသတိရတယ်	၂၁
၁၃။ နွေးနွေးထွေးထွေးမအေးဆေး	၂၃
၁၄။ ဝူချီ	၂၅

၁၅။ ညီလေး	၂၇
၁၆။ ဒေလီယာ	၂၉
၁၇။ စိန်နဲ့မြမ္မေယာကြီးပေါ်မှာတွေ့ကြတာပေါ့	၃၁
၁၈။ မိုးသောက်တေး	၃၃
၁၉။ မိုးမသောက်မီတေး	၃၄
၂၀။ ၂၄ နာရီကဗျာ	၃၆
၂၁။ ညီလေးရဲ့နှစ်သစ်ကူး	၃၈
၂၂။ အိပ်မက်ရိပ်ခုံတန်းလေးမှာ	၄၀
၂၃။ သစ်ခက်သရဖူအတူတူယူကြမယ်	၄၂
၂၄။ တထိတ်ထိတ်ကဗျာ	၄၆
၂၅။ လာဘ်ခေါ်ရုပ်ကလေးတွေ	၄၈
၂၆။ ငါတို့သွက်သွက်လျှောက်မှဖြစ်မယ်	၅၁
၂၇။ သူငယ်ချင်းကဗျာဆရာသို့	၅၃
၂၈။ မောင်နှမ	၅၆
၂၉။ ကလေးအတွေး	၅၇
၃၀။ စူပါမားကက်ကြီးကိုမီးမရှို့ပါနဲ့	၅၉
၃၁။ ပိုပေါ့ကိုစောင့်မျှော်ခြင်း	၆၁
၃၂။ ၂၀၁၂ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်	၆၃
၃၃။ ကိုချောမမိလိုက်တဲ့ရထား	၆၄
၃၄။ ရှိခဲ့ကြပြီ	၆၅
၃၅။ ထိုင်နေကြသူများ	၆၇
၃၆။ လက်ပံတောင်းတောင်ဖလား	၆၉
၃၇။ လက်ပံတောင်းဆုတောင်း	၇၀
၃၈။ ဒေါ်ခင်ဝင်းသစ်ပင်	၇၁
၃၉။ လူငယ်လမ်း(၂)	၇၂
၄၀။ လူငယ်လမ်း(၄)	၇၃
၄၁။ လူငယ်လမ်း(၅)	၇၅
၄၂။ လူငယ်လမ်း(၆)	၇၆

၄၃။ လူငယ်လမ်း(၇)	၇၇
၄၄။ လူငယ်လမ်း(၈)	၇၈
၄၅။ ပုံပြင်ထဲကဟာသတိုင်းပြည်	၇၉
၄၆။ ဇန်နူး ဘန်ဂွါ	၈၃
၄၇။ ဇန်နူး ဘန်ဂွါ (၂)	၈၅
၄၈။ ဒါပေမဲ့လည်း	၈၆
၄၉။ ကြေညာချက်၊ ကြော်ငြာချက်၊ ကြက်သားကာလသားချက်	၈၈
၅၀။ ဆိုတော့ . . . ဆိုတော့ . . . ဆိုပါတော့	၈၉
၅၁။ ကျေးဇူးရှင်မိဘပြည်သူများခင်ဗျား	၉၀
၅၂။ ပြည်သူတွေရဲ့အသံ	၉၂
၅၃။ လုပ်ငန်းလိုအပ်ချက်အရ	၉၄
၅၄။ ပွင့်လင်းကိုမြင်သာမှာတွေ့လိုက်ရတယ်ဆိုလား	၉၆
၅၅။ စိတ်ကုန်ကူးခံရသူ	၉၈

လက်ဆောင်

သို့
ဗမာပြည်
မင်းအတွက်
ငါ့အသက်နဲ့ ဝယ်ထားတဲ့လွတ်လပ်ရေး
လက်ဆောင်ပေးလိုက်သည်၊
အဲဒီနေ့ကစ
ငါတို့ ပြက္ခဒိန်မှာ
သူ့ နာမည်နဲ့ ပန်းတစ်ပွင့်
ရဲရဲတောက်ပွင့်နေပါတော့သည်။ ။

၈၄၂၀၃

[အာဇာနည်နေ့များ . . . သို့]

ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့

ရန်ကုန်မှာမင်း
 အရိပ်ခိုခဲ့ဖူးတဲ့သစ်ပင်ကြီးမရှိတော့ဘူး
 အထင်ကရဖြစ်ခဲ့တဲ့အဆောက်အဦကြီးမရှိတော့ဘူး
 ငါတို့ ဆော့ကစားခဲ့တဲ့ဘောလုံးကွင်းကြီးထဲမှာ
 ကွန်ဒိုမိနီယံကြီးတွေထိုးထွက်လာပြီ
 လမ်းပေါ်မှာကားတွေကျပ်နေရုံမက
 ဘုရားပေါ်မှာလည်းဘုရားတွေကျပ်နေတာပဲသူငယ်ချင်း
 ရန်ကုန်ကိုအလစ်ပေးလို့မရတော့ဘူး
 ဘယ်သူတွေပေးလို့ဘယ်သူတွေယူမှန်းမသိတဲ့နေရာတွေမှာ
 တံတိုင်းအမြင့်ကြီးတွေခတ်လို့ ပွဲတော်ကြီးတွေကျင်းပလို့
 လင်းတဆွဲတဲ့အသားတုံးလို့ ရန်ကုန်ဟာ အပိုင်းပိုင်းအတစ်တစ်ပဲ
 အသားသည်ရဲ့ စဉ်တီတုံးပေါ်မှာ ရန်ကုန်ဟာ ထခုန်နေတယ်
 လူလူချင်းအမဲလိုက်တာလည်းရန်ကုန်ပဲ
 လူလူချင်းအစာခွံ့တာလည်းရန်ကုန်ပဲ
 ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့
 မျက်တောင်တစ်ချက်ခတ်လိုက်ရင်မင်းရပ်ကွက်ကို
 ခြံစည်းရိုးခတ်သွားမယ့်တံတိုင်းပတ်သွားမယ်
 ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ

ရန်ကင်းကို အလပ်မပေးနဲ့

ရန်ကုန်ဟာခဏခဏဆန္ဒပြတယ်
 ရန်ကုန်ဟာခဏခဏ မီးပျက်တယ်
 ရန်ကုန်ကိုဟက်တက်ကွဲနေတဲ့မျက်နှာနဲ့
 လက်ပံတောင်းတောင်ရောက်လာတယ်
 ရန်ကုန်ကိုအသက်ငင်နေတဲ့ဧရာဝတီရောက်လာတယ်
 ရန်ကုန်ကိုအဓမ္မအသိမ်းခံရတဲ့လယ်ယာမြေတွေရောက်လာတယ်
 ရန်ကုန်ကိုမငြိမ်းချမ်းသေးတဲ့ ငြိမ်းချမ်းရေးတွေရောက်လာတယ်
 လူတွေရဲ့အပူတွေဟာ ဆူးလေဘုရားဆီစီးဆင်းသွားတယ်
 ရန်ကုန်ဟာ မှော်ဆရာရဲ့ပဝါလို့
 တစ်ချက်ခါလိုက်ရင် ချိုးဖြူငှက်တွေထပ်သွားတယ်
 တစ်ချက်ခါလိုက်ရင် သွေးစိမ်းရှင်ရှင်ဖြာဆင်းသွားတယ်
 ရန်ကုန်ဟာခေတ်မီတယ်ဆိုပဲ
 ရန်ကုန်ဟာခေတ်ကျော်တယ်ဆိုပဲ
 ရန်ကုန်ဟာခေတ်လွန်တယ်ဆိုပဲ
 ကြည့်
 ရန်ကုန်ဟာစကတ်အတိုကိုထပ်ဖြတ်ပြီးခွဲထားတော့
 ရင်လေးပေမယ့်ငေးမိတယ်။ ။

ရန်ကုန်ကိုအလစ်မပေးနဲ့ (၂)

ရန်ကုန်ကိုဖြတ်ရတာ ငါတို့ဟာ
 စစ်အတွင်းကခရီးသည်တွေ
 မကျိုးမကြေ အိမ်ပြန်ရောက်ဖို့ မကျိန်းသေ
 ချထားတဲ့ခြေမရွှေ့လိုက်နဲ့ ကိုင်ထားတဲ့တန်းမလွတ်လိုက်နဲ့
 နောက်တစ်ခါ ပြန်ရဖို့ဟာ မသေချာ
 သတိထားတဲ့ကြားက ရန်ကုန်ဟာ သတိလွတ်လွတ်သွားတယ်
 အများပိုင်ကွက်လပ်တွေ ပျောက်ပျောက်သွားတယ်
 သင်္ချိုင်းမြေတွေပျောက်ပျောက်သွားတယ်
 မီးတားမြေတွေ စိမ်းလန်းစိုပြည်ဧရိယာတွေ ပျောက်ပျောက်သွားတယ်
 အမှိုက်ပုံတွေ ပန်းခြံတွေ ပျောက်ပျောက်သွားတယ်
 အားကစားကွင်းတွေ ဌာနပိုင်မြေတွေ ပျောက်ပျောက်သွားတယ်
 အိမ်မရှိတဲ့လူတွေ များများလာတယ်
 လူမရှိတဲ့အိမ်တွေ များများလာတယ်
 ကားလမ်းပေါ်ကားတွေမဆုံတော့သလို
 ဦးခေါင်းထဲ သောကတွေလျှံတက်လာ

၁၇) ပြန်လည်အသံထွက်ကြားရန်

မြို့ပြစီမံကိန်းမှာ လယ်ကွက်တွေက ရွှေထွက်သတဲ့
 ရွှေတွေ ဗွက်တွေ လယ်ကွက်တွေကြား
 ပေါက်ဖော်တွေ ရှော့ပင်းထွက်သတဲ့
 နှစ်စဉ်ဝင်လာတဲ့ငွေမည်းတွေက ရွှေခဲတွေဖြစ်သွားသတဲ့
 လယ်မြေမရှိတဲ့လယ်သမားတွေများများလာတယ်
 လယ်သမားမရှိတဲ့လယ်မြေတွေများများလာတယ်
 သတိထားတဲ့ကြားက ရန်ကုန်ဟာသတိလွတ်လွတ်သွားတယ်
 ရောင်းလို့ရတာ အကုန်ရောင်းပြီး
 စားလို့ရတာအကုန်စားတဲ့စီမံကိန်းမှာ
 ရန်ကုန်ဟာ
 မျက်လှည့်ဆရာရဲ့ဗုံပေါ်ကဖုန်တွေလိုတုန်ခါနေရှာပေါ့။

ရန်ကုန်ကို အလစ်မပေးနဲ့ (၃)

ဆွဲထားတဲ့ကြားကခွဲသွားမလို့လားရန်ကုန်
 တင်းတင်းဆုပ်ထားတဲ့ကြားက
 ရန်ကုန်ဟာ ရုန်းကန်ပြီးထွက်နေပြီ
 အိမ်ရှင်ကိုဧည့်သည်ကအပိုင်ဝယ်နေပြီ
 ရန်ကုန်ဟာတရုတ်စကားသင်နေရပြီ
 ရွှေတိဂုံဘုရားကိုနဂါးပတ်မယ့်ကိန်းမြင်နေရပြီ
 ရန်ကုန်ဟာ
 သမင်ကိုမြေခွေးဝိုင်းသလိုတောင်ကဆွဲလိုက် မြောက်ကဆွဲလိုက်
 တစ်စစီဆွဲဖဲ့ခံနေရပြီ
 ရန်ကုန်ကို
 အသားထဲကလောက်တွေဝိုင်းကိုက်နေပြီ
 ရန်ကုန်ကို
 အတွင်းထဲကခြံတွေလှိုက်စားနေပြီ
 ရန်ကုန်ဟာ
 နဂါးခေါင်းစားစက်ရှေ့မှာအငွေ့တထောင်းထောင်းထနေပြီ
 ရန်ကုန်သားတွေ
 လေပွေထဲကဖုန်တွေလို
 လည်ရင်းလည်ရင်းလွင့်မှန်းမသိလွင့်နေပြီ
 မုန်တိုင်းထဲကသစ်ရွက်လိုစုတ်ပြတ်သတ်နေပြီ
 မန္တလေးရေ
 ရန်ကုန်ကိုလည်း
 ရန်သူတွေသေနတ်မဖောက်ဘဲသိမ်းနေပြီ။ ။

အောင်ဇေယျလမ်းထိပ်မှာ ညခုနစ်နာရီခွဲမှာ

ဒီနေ့ပြတ်ကျတဲ့ဓာတ်ကြိုးက
မနေ့ကပြတ်ကျတဲ့ဓာတ်ကြိုး
ဒီနေ့ဖြတ်လျှောက်တဲ့လူတွေက
မနေ့ကဖြတ်လျှောက်တဲ့လူတွေ
ကံဆိုးသူလင်မယား
ဖုတ်ခနဲလဲကျသွားတဲ့ယောက်ျား
ဖျတ်ခနဲလှမ်းဆွဲလိုက်တဲ့မိန်းမ
သူ့လက်ထဲပါလာတဲ့သံယောဇဉ်ကြိုးစက ဗိုအားအပြည့်
ကူမရ ကယ်မရ
အမှောင်နဲ့လောင်ကျွမ်းနေသူနှစ်ဦး
အောင်ဇေယျလမ်းထိပ်မှာ ညခုနစ်နာရီခွဲမှာ . . .
ကူးတို့ဆိပ်မှာ မို့အိတ်ဖွင့်လိုက်သလို
ကောလာဟလက ကာယကံရှင်ကိုတောင်ဝေဝေဝါဖြစ်သွားစေတယ်
ဆိုက်ကားသမားလေးဓာတ်လိုက်လို့တဲ့
သစ်စက်ကလုံခြုံရေးဆိုလား
ဟိုဘက်ကမ်းကလက်လုပ်လက်စားတဲ့
အရက်သမားတစ်ယောက်ပါဗျာ

လမ်းထိပ်မှာလူတွေပြည့်လို့
 လမ်းထဲမှာလူတွေ ယောက်ယက်ခတ်လို့
 တိုက်ခန်းတိုင်းကခိုတွေခေါင်းပြုလို့
 ကဲပြောကြ
 ကိုယ်ထင်တာကိုယ်ပြောကြ
 ဘုရားကယ်ပေလို့
 ငါနင်းမယ့်ဓာတ်ကြိုးသူနင်းသွားတယ်
 တော်သေးတယ် ငါခုပဲအဲဒီကဖြတ်တော့မလို့
 ကျွန်တော်တောင်ခုန်ကျော်ခဲ့သေးတယ်
 ဓာတ်ကြိုးပြတ်ကျနေတယ်လို့ ကွမ်းယာဆိုင်က အသံလွှင့်နေလျက်နဲ့
 ဘယ်ကိုဖုန်းဆက်ထားတယ်ဆိုလား
 ထိုယောက်ျားကအရောင်တဖြည်းဖြည်းပြောင်းနေတယ်ဆိုလား
 သူပါးစပ်က အော်သံတွေအစား ခေါ်သံတွေအစား
 အမြုပ်တွေဆူညံနေတယ်ဆိုလား
 သူမိန်းမငိုသံက
 မောင်ချောနွယ်ဂီတလို မြည်နေတယ်ဆိုလား
 လူအုပ်ကြီးကကောင်းကင်ပေါ်တမော့မော့
 မြေပြင်ကိုသံသယနဲ့နင်းနေကြရတယ်
 ဓာတ်ကြိုးကနောက်နေပြတ်ကျဦးမှာလား။ ။

အလုံထဲမှာမလုံမလဲ ဂုဏ်ယူဗွယ်ရာ

(၁)

ကျောင်းပိတ်ရက်ဆို လိုက်မရှာနဲ့
 မင်းတို့အဲဒီကွင်းထဲမှာရှိတယ်
 ကွင်းပတ်လည်မှာစိုက်ထားတဲ့ မအူပင်တွေပေါ်
 တက်လိုက် ဆင်းလိုက် အရိပ်ခိုလိုက် ဘောလုံးထွက်ကန်လိုက်
 နေမြင့်လည်းမပြန်ဘူး မိုးသည်းလည်းမပြန်ဘူး
 အသားမည်းလည်းမပြန်ဘူး နှုတ်ခမ်းတွေပြာလာလည်းမပြန်ဘူး
 အမှိုက်ပုံကဘဝပြောင်းလာတဲ့ အဲဒီကွင်းထဲမှာ အဲဒီဗွတ်ထဲမှာ
 ဂိုးမသွင်းဖူးသူတစ်ယောက်မှမရှိဘူး
 ဒဏ်ရာမရဖူးသူတစ်ယောက်မှမရှိဘူး
 ဒဏ်ရာကိုဆုတ်ဆိပ်လိုထင်ခဲ့ကြတဲ့လူငယ်လေးတစ်စု
 ဒဏ်ရာကြီးကြီးရသူဟာ မျှော်လင့်ချက်ကြီးကြီးရှိသူပဲ
 ခဲစူးဖူးသူနဲ့ ပုလင်းကွဲရှုဖူးသူနဲ့
 ခြေခေါက်လဲဖူးသူနဲ့ လက်ကျိုးဖူးသူနဲ့
 စိုးရှားရေ ဘတင့်ရေ ကရင်လေးရေ
 အိုဝင်ရေ ပုသိမ်ရေ မျောက်ကြီးရေ
 တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အော်ဟစ် နာမည်တွေပလူပျံ့လို့
 ပျော်ရွှင်မှုတွေအလံထူကြ

(၂)

ပြေးလမ်းပေါ်လမ်းကြိတ်စက်ကြီးပျက်နေသလို
 ကွင်းထဲကိုဥက္ကာခဲကြီးပဲ့ကျလာသလို
 ကမ္ဘာကျော်မယ့်မျှော်လင့်ချက်တွေ
 တောက်မယ့်မီးခဲ ရှဲ့ခနဲပဲ၊ အငွေတောင်မလူနိုင်ဘူး
 ကမ္ဘာကျော်မယ့်ခြေထောက်တွေ
 ဆိုက်ကားနင်းသူနင်း ဆယ်တန်းနှစ်ခါကျသူကျ
 တစ်နယ်တစ်ကျေးလွင့်သူလွင့် ရရာအလုပ် လုပ်သူလုပ်
 ဒိုလေးရေ ရွန်းနီရေ အိုဝင်ရေ အသံတွေတိုးတိတ်
 မင်းတို့ဘောလုံးကွင်းထိပ်မှာ
 မြန်မာ့အားကစား ကမ္ဘာကိုလွှမ်းမယ်ဆိုတဲ့
 ဓာတ်ဆီဆိုင်ကြီး ဟီးခနဲပေါ်လာပြီ
 ယာယီဈေးကြီးပြန်သွားရင်ဘာကြီးပေါ်လာဦးမလဲရင်ဖိနေရပြီ
 ဘယ်သူပေးလို့ဘယ်သူယူမှန်းမသိခြံဝင်းတွေခတ်ကုန်ပြီ
 ပြည်သူ့အားကစားကွင်းဆိုင်းဘုတ်ကြီးဟာမထင်မရှားမှေးမှိန်သွားပြီ
 ၂၄ နာရီလောင်စာဆီတွေ ၂၄ နာရီလင်းထိန်နေပါပြီ
 အဲဒါ
 အလုံထဲမှာ မလုံမလဲဖြစ်နေတဲ့ ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဘောလုံးကွင်းကြီးပေါ့။

ကျောက်တံတား

ကျောက်နဲ့ဆောက်ထားတဲ့တံတားရှိခဲ့ပုံရရဲ့
 နိုင်ငံရဲ့ မြို့တော် မြို့တော်ရဲ့ချက်တိုင်
 အချက်အချာအကျဆုံးနေရာ
 ဆူးလေဘုရားရှိတယ်
 ဗန္ဓုလပန်းခြံရှိတယ်
 လွတ်လပ်ရေးကျောက်တိုင်ရှိတယ်
 မြို့တော်ခန်းမရှိတယ်
 အကြီးစားဘဏ်ကြီးတွေရှိတယ်
 ဗဟိုတရားရုံးရှိတယ်
 တစ်ဖက်မှာ
 အထက်အညာကိုခြေဆန့်ဖို့ ဘူတာရုံ
 တစ်ဖက်မှာ
 မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကိုဆက်သွယ်ဖို့လှိုင်မြစ်ဝှမ်း
 တစ်ဖက်မှာ
 ဗိုလ်အောင်ကျော်ရဲ့ ဦးခေါင်းရာ
 စစ်ပုလိပ်တို့ရဲ့ မြင်းခွာသံတွေလောင်ကျွမ်းရာ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း
 တစ်ဖက်မှာ
 ပြည်သူတွေ ကျောင်းသားတွေရဲ့ ကမ္ဘာမကျေခြေရာတွေ
 သံဃာတော်တွေရဲ့မေတ္တာသံတွေလွှမ်းမိုးရာ ဆူးလေလမ်း

အဲဒီမှာ ရာဇဝင်တွင်တဲ့ခြေရာတွေရှိတယ်
 သမိုင်းခေတ်တွေကိုပြောင်းသွားစေတဲ့ဖိနပ်အပြတ်တွေရှိတယ်
 အညတရစိန်ပန်းတွေကြွခဲ့တယ် မဟာအောင်ပွဲတွေဝေခဲ့တယ်
 ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာကျောက်တံတား။
 အတိတ်နဲ့အနာဂတ်ကို ရာဇဝင်တွေနဲ့ထိုးဆက်ထားတဲ့ကျောက်တံတား
 ရုပ်ရှင်ရုံတွေရှိတယ်
 လွတ်ကျသွားတဲ့ကင်မရာရှိတယ်
 ဖွင့်မကြည့်လည်းဖွင့်ကြည့်တဲ့အတိုင်းမြင်နေရတုန်းပဲ
 ပန်းဆိုးတန်းဇာတ်လမ်းတွေရှိတယ်
 ခေတ်တိုင်းစံပယ်ကတော့ကြွတာပဲ
 ဆူးလေလမ်းရာဇဝင်တွေရှိတယ်
 ပုံပြင်လိုလို ဒဏ္ဍာရီလိုလို
 လူခြေတိတ်ချိန်ဆို အသံတွေကြားနေရတုန်းပဲ
 ခရစ်ယာန်ဝတ်ပြုကျောင်းရှိတယ်
 ဟိန္ဒူဘုရားကျောင်းရှိတယ်
 အစ္စလာမ်ဘာသာဝင်တို့ဝတ်ပြုရာ ဗလီတွေရှိတယ်
 ကိုယ့်အမျိုးဘာသာ သာသနာကိုစောင့်ရှောက်လမ်းညွှန်ပေးမယ့်
 ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း
 တစ်ကျောင်းမှမရှိတဲ့ကျောက်တံတား
 ကျောက်သားတွေမှော်ဝင်နေတဲ့
 ကျောက်တံတားပေါ်ကသမိုင်းစာသား
 တစ်ခုခုလိုမနေဘူးလား။

မြို့သိမ်းကဏ္ဍ

မြို့ချစ်သကောင့်သားတို့
မြို့ချစ်ညီရင်းအစ်ကိုတို့
ကိုယ့်မြို့ကို ကိုယ်ပြန်သိမ်းကြ

မင်းတို့မြို့ဟာယဉ်ကျေးမှုရဲ့အသည်းနှလုံး
မင်းတို့မြို့ဟာစီးပွားရေးအကျိုးပေါ့
လယ်ယာမြေကောင်းထဲ ရေငန်တွေဝင်လာသလို
မင်းတို့မြို့ထဲလူငန်တွေဝင်လာနေပြီ
အောင်မြင်တဲ့ဂျိုခင်းထဲ ကျိုင်းအုပ်တွေကျလာသလို
မင်းတို့မြို့ထဲလူကျိုင်းတွေကျလာနေပြီ

ရန်သူဟာ
ကျည်တစ်တောင့်မဖောက်ဘဲ
မြို့ကိုသိမ်းနေပြီ
ပေါင်မုန့်အနားသားလို
မြို့ချစ်သကောင့်သားတို့
အစွန်အဖျားကိုဆုတ်ခွာနေရပြီ

မြို့ချစ်သူရဲကောင်းတို့
မင်းတို့ကလောင်အစွမ်းဟာ
အမှောင်ခြမ်းမှာအိပ်မပျော်စေနဲ့
ဦးနှောက်ကိုမီးထွန်းကြ
ဦးနှောက်ကိုမုန်တိုင်းဆင်ကြ
မင်းတို့မြို့ဟာလှန်ထားတဲ့စာအုပ်
မင်းတို့မြို့ဟာဖွင့်ထားတဲ့ဘောင်ပင်
ကိုယ့်သမိုင်းကို ကိုယ်ရေးကြ
ကိုယ့်ခေတ်မှာ ကိုယ်မညံ့စေနဲ့
အနာဂတ်သမိုင်းဖတ်စာမှာ
မြို့ကုန်ကူးသူထဲမင်းမပါစေနဲ့
အနာဂတ်သမိုင်းဖတ်စာမှာ
မြို့ရောင်းစားသူထဲမင်းမပါစေနဲ့
မင်းတို့မြို့မှာလင်းလက်တဲ့သာသနာရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာကိုယ်ပိုင်မြစ်ရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာကိုယ်ပိုင်ကျုံးရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာကိုယ်ပိုင်တောင်တန်းတွေရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာကိုယ်ပိုင်ယဉ်ကျေးမှုတွေရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာဦးပိန်တံတားရှိတယ်
မင်းတို့မြို့မှာကမ္ဘာသိရာဇဝင်တွေရှိတယ်

မင်းတို့မြို့မှာမင်းတို့ရှိနေကြတယ်
ကိုယ့်မြို့ကိုကိုယ်ပြန်သိမ်းကြ
ရောင်းရင်းတို့. . .
သူငယ်ချင်းတို့
ညီရင်းအစ်ကိုတို့
မြို့ချစ်သူရဲကောင်းကြီးတို့. . .

သတိတရားလက်ကိုင်ထားကြ
ကိုယ့်မြို့ကိုကိုယ်ပြန်သိမ်းကြ
ကိုယ့်မြို့ကိုကိုယ်ပြန်သိမ်းကြ
ကိုယ့်မြို့ကိုကိုယ်မြန်မြန်ပြန်သိမ်းကြ။

၂၀၁၂-၂၀၁၁

မြို့သိမ်းကဗျာ ၂ (ငါတို့မြို့က ငါတို့ကို အကြာကြီးခွဲမထားပါဘူး)

ကိုက်မယ့်ကျားဟာ နောက်ကိုခြေတစ်လှမ်းဆုတ်တယ်
 ငါတို့မှာ နောက်ဆုတ်စရာမြေမရှိတော့ဘူး
 စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့ သူငယ်ချင်း
 ရေမြုပ်နေတဲ့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ဦးနှောက်ကို မီးညှိထားပါ
 တစ်နေ့ ငါတို့ပြန်သိမ်းရမယ်
 မျိုးချစ်စိတ်၊ မြို့ချစ်စိတ် ဒါတွေနဲ့ ပြန်သိမ်းရမယ်
 မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေးရဖို့ ဗိုလ်ချုပ်ဟာ လူသုံးဆယ်နဲ့စခဲ့တယ်
 ကျူးဘားလွတ်မြောက်ဖို့ ချေဂွေဗားရားဟာ လူဆယ်နှစ်ယောက်နဲ့
 စခဲ့တယ်
 ငါတို့မြို့ လွတ်မြောက်ဖို့ လူဘယ်လောက်လိုမလဲ
 အမျိုးကို ငါကယ်ချစ်ရင် မြို့ကိုတကယ်ချစ်ရင် အဲဒီမြို့က ငါတို့ကို
 ဖယ်မထုတ်နိုင်ပါဘူး
 မြို့သားတွေဟာ မြို့ရဲ့တံတိုင်းပဲ
 မြို့သားတွေဟာ မြို့ရဲ့ကျုံးပဲ
 မြို့သားတွေဟာ မြို့ရဲ့အားပဲ
 အရုဏ်ဟာ မြို့ကို သိမ်းဖို့လာတာဆိုရင်
 ဆည်းဆာဟာလည်း ကိုယ့်မြို့ ကိုယ်ပြန်သိမ်းဖို့ စိတ်နဲ့ပဲ ပြန်ဝင်သွားရမယ်

စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့ သူငယ်ချင်း
 “ငါတို့မြို့ကို ငါတို့ပြန်သိမ်းရမယ်ဆိုတဲ့ ပျိုးပင်လေးတွေ
 လူဟိုင်းရင်ထဲလိုက်ကြလိုက်ပါ”
 တစ်နေ့သီးလာမှာပါ။ ပွင့်လာမှာပါ။ ဝေဆာလာမှာပါ
 မြို့ချစ်သူတွေကို မြို့ကပစ်မထားပါဘူး ယုံကြည်ပါ သူငယ်ချင်း
 အသားထဲကလောက်တွေအတွက်လည်း စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့
 ပုပ်သိုးနေတဲ့ အသားတွေ ရှင်းထုတ်လိုက်ရင်
 အသားထဲက လောက်တွေလည်း ဆွေးမြည့်သွားမှာပါ
 ငါတို့ရှုသွင်းလိုက်တဲ့လေဟာ ကိုယ့်မြို့ကို ကိုယ်ပြန်သိမ်းဖို့ပဲ
 ငါတို့ရိုက်ထုတ်လိုက်တဲ့ လေဟာ ကိုယ့်မြို့ရဲ့ အနာဂတ်ကို ကိုယ်ဖန်တီးဖို့ပဲ
 မြို့သိမ်းတဲ့လမ်းမှာ စိတ်ရှည်ပါ။ သည်းခံပါ။ စည်းလုံးပါ။ ကိုယ်ချင်း စာပါ
 ဉာဏ်ပညာကြီးကြပါ။
 ငါတို့မြို့က ငါတို့ကို အကြာကြီး ခွဲမထားပါဘူး။ ။

ပိတောက်ပွင့်သစ်မဂ္ဂဇင်း

မြစ်ကုန်ကူးခံရသူညီမလေး

ယန်စီ
 မင်းပခုံးကိုနှင်းပြီး
 မင်းရန်သူကိုခေါင်းဖြတ်ဖို့
 ငါတို့နောက်ကျသွားခဲ့တယ်

ဧရာဝတီ
 မြစ်ဆုံမှာ မြစ်ကုန်ကူးခံရသူညီမလေး
 မင်းရွှေမှာ ငါတို့ရပ်
 ငါတို့ရင်ဘတ်တွေနဲ့ ကာကွယ်ထားပါ့မယ်
 မြစ်ကုန်ကူးမှုကာကွယ်ရေး တို့အရေး. . . တို့အရေး
 မြစ်ကုန်ကူးမှုကာကွယ်ရေး တို့အရေး. . . တို့အရေး
 မြစ်ကုန်ကူးမှုကာကွယ်ရေး တို့အရေး. . . တို့အရေး

ညွှံ့သည်လိုလာပြီး ညွှံ့သည်လို ပြန်သွားသူ တင်တင်ဝင်း

သစ်ပင်လိုအမြစ်မစွဲနိုင်သူတင်တင်ဝင်း
 ငှက်တွေလိုပျံသန်းရင်းတစ်ရွာတစ်ကျိဆောက်တယ်
 လောကဓံကကိုယ့်ကိုစိန်မခေါ်ရင်
 ကိုယ်ကလောကဓံကိုသွားသွားစိန်ခေါ်နေတတ်သူ
 လှေလှော်ရင်းတက်ကျိုးခဲ့တာတောင်
 တက်ကျိုးတိုင်းလက်ထိုးလှော်တတ်သူ
 သမီးနှစ်ယောက်သားတစ်ယောက်နဲ့လေးဆယ့်တစ်နှစ်သမီးတင်တင်ဝင်း
 ညွှံ့သည်လိုလာပြီးညွှံ့သည်လိုပြန်သွားတယ်
 တင်တင်ဝင်းငါတို့ဟာသူ့စိမ်းတစ်ရံဆံပွေ့ဆိုပေမယ့်
 ခြံစည်းရိုးပေါ်ကျော်တက်လာတဲ့ခဲပင်လေးဟာနှင့်တို့မိသားစုသံယော
 ဇဉ်ဆိုရင်
 အရွက်စိမ်းစိမ်းတွေကြားကအပွင့်ဝါဝါလေးတွေဟာငါတို့မိသားစုရဲ့
 မေတ္တာတရားပေါ့
 ကျေးဇူးပဲတင်တင်ဝင်း
 ငါ့အဖေနေမကောင်းတော့နှင့်တို့မိသားစုကအနားမှာဝိုင်းလို့

နင်တို့မိသားစုကိုမီးတွေကဝိုင်းလို့
 ငါ့အဖေသေတော့နင်တို့မိသားစုမှာမျက်ရည်မိုးရွာတယ်
 အခု နင့်မီးခိုးတွေကိုကြည့်ရင်းငါ့မျက်ဝန်းတွေစိုစွတ်ခဲ့ပြီတင်တင်ဝင်း
 သမုဒယဟာအလစ်ဝင်လောင်သွားတာပဲ
 ငါက ငါ့ကိုယ်ငါ ငါလို့ထင်ခဲ့
 နင့်ကိုလည်းနင်လို့ပဲထင်ခဲ့တယ်
 ဒါပေမဲ့လေးဆယ့်တစ်နှစ်သမီးတင်တင်ဝင်းဟာ တင်တင်ဝင်းမဟုတ်
 ကြောင်း
 ရက်ချိန်းစေတော့သူငှားလာတဲ့ခန္ဓာသူပြန်အပ်လိုက်ရတယ်
 နင်ကနင့်ခန္ဓာကိုသက်တမ်းတစ်ဝက်နဲ့အကုန်သုံးသွားတာပဲ
 နင့်မျက်လုံးတွေချိုင့်ဝင်လို့ နင့်ပါးရိုးတွေငေါထွက်လို့
 နင့်နှုတ်ခမ်းတွေခြောက်သွေ့လို့ နင့်လည်ပင်းဟာခွေခေါက်လို့
 အရိုးနဲ့အရေပဲပြန်အပ်လိုက်တာ နင့်ခန္ဓာကိုနင်တန်အောင်သုံးသွား
 တာလား
 မွန်ရိုးဆိုသူခန္ဓာကိုအနုပျိုဆုံးအချိန်မှာပြန်အပ်လိုက်တယ်
 ဒိုင်ယာနာဆိုသူခန္ဓာကို အလှဆုံးအချိန်မှာ ပြန်အပ်လိုက်တယ်
 ဆီဗီယာပလပ်ဆိုသူခန္ဓာကိုအကောင်းဆုံးအချိန်မှာပြန်အပ်လိုက်တယ်
 ငါတို့လည်းအချိန်တန်ရင်ငါတို့ငှားလာတဲ့ခန္ဓာငါတို့ပြန်အပ်ကြရမှာပဲလေ
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်နည်းသည်လိုလာခဲ့တဲ့တင်တင်ဝင်းဟာ
 နည်းသည်လိုပြန်သွားခဲ့တာပဲ
 နင်ပြန်သွားပေမယ့်နင်ပေးခဲ့တဲ့အသိကတန်ဖိုးကြီးပါတယ်တင်တင်ဝင်း။

(၄-၁-၂၀၁၁ ကကွယ်လွန်သွားသောအိမ်နီးချင်းတင်တင်ဝင်းသို့)

သီတင်းကျွတ်သော်လည်း ဖြူနှင်းထွေးကို သတိရတယ်

မင်းလှမ်းပေးတုန်းက ဓာတ်ကြိုးမှန်းငါမသိခဲ့ဘူးသူငယ်ချင်း
 မင်းခလုတ်ဖွင့်လိုက်မှငယ်စိတ်က ငယ်ထိပ်မှာမီးထပွင့်တယ်
 ရောင်စုံမီးတွေတလက်လက်
 ဗျောက်အိုးသံတစ်ချက်နှစ်ချက်
 ငါ့သားတွေ
 ငါ့ရှေ့မှာလက်အုပ်ချီ
 ငါလည်းမရှိတော့တဲ့ ငါ့အမေရှေ့မှာလက်အုပ်ချီ
 ငါ့အတိတ်တွေ ငါ့စိတ်မှာ အရိပ်ထင်လာတယ်
 မင်းလည်းဒီလိုညမိုးမှာ
 မင်းမိဘတွေကိုလက်အုပ်ချီချင်မှာပဲ
 အဲဒီလိုညမိုးမှာတောင်မင်းက
 ပွဲတော်အမိရောက်မလာနိုင်တဲ့
 အညာကကတ်ကြေးသည်တွေကိုသတိရနေတယ်
 မြစ်ဝကျွန်းပေါ်က ငါးခြောက်သည်တွေကိုသတိရနေတယ်
 ရောင်စုံဒုက္ခတွေတလက်လက်ထနေတဲ့မြေမဲ့ယာမဲ့တွေကိုသတိရနေတယ်
 ကွယ်လွန်သူမင်းမေမေကိုသတိတရဖုန်းဆက်နေတယ်

ငါကလပြည့်ညမှာ လကြတ်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ကိုရှာဖွေရင်း
 ဖြူနှင်းထွေးကိုသတိရနေတယ်
 ကဗျာတစ်ပုဒ်ရေးပြီးတိုင်း
 ဟန်းဖုန်းကိုခြောက်လုံးပြူးလိုကိုင်ပြီး
 ကမ္ဘာကိုလှမ်းလှမ်းချိန်နေတတ်တဲ့သူငယ်ချင်းကိုမျှော်နေမိတယ်
 အိပ်မက်ရိပ်ခုံတန်းလေးရှေ့မှာ
 မလေးစကားပန်းလေးဖူးနေပြီ
 ယုဇနပန်းလေးတွေလည်းပွင့်နေပြီ
 နှင်းဦးကြွေစာဒံပင်ကိုစက္ကူပန်းပင်လေးနွယ်တက်လာပြီသူငယ်ချင်း
 ခေတ်ဟောင်းမင်းသားဇော်ခင်ကြီးလို့
 ကော်လံကိုထောင်လို့၊ ရင်ဘတ်ကြယ်သီးဖြုတ်လို့
 စီးကရက်ကိုဟန်ပါပါခဲ့လို့၊ မျက်နှာကိုလေးဆယ့်ငါးဒီဂရီစောင်းလို့
 ညဉ့်လယ်ယံဓာတ်တိုင်ကိုခြေတစ်ဖက်ထောက်ပြီးကျောမှီ ရပ်နေတဲ့
 ထိမထင်ဒီဇိုင်းနဲ့တို့နိုင်ငံတော်ကြီးကိုပြန်ငေးရအောင်လို့။

၈-၁၀-၂၀၁၄

(မိုးဝေးရဲ့ဝါလကင်းလွတ်သီတင်းကျွတ် ကဗျာကိုဖတ်ပြီး ဒီကဗျာကိုရေးဖွဲ့ဖြစ်ပါတယ်)

နွေးနွေးထွေးထွေး မအေးဆေး

ရိုးသားတယ်
 ရိုးသားတော့ပွင့်လင်းတယ်
 ပွင့်လင်းတော့နွေးထွေးတယ်
 နွေးထွေးတော့အေးဆေးပေါ့
 နွေးနွေးထွေးထွေးမအေးဆေး
 မအေးဆေး ဘာလို့ပြေးနေတာလဲမအေးဆေး
 တောင်တန်းနောက်ခံနဲ့မီးခိုးငွေ့တန်းထဲ
 ကြွေးဆုံးနဲ့ထိုးကျွေးခံလိုက်ရတဲ့သယံဇာတတွေထဲ
 ဖြိုချခံလိုက်ရတဲ့ကျောက်တောင်ကြီးထဲ
 အပြောင်ရှင်းခံလိုက်ရတဲ့သစ်တောကြီးထဲ
 နက်ဝင်သွားတဲ့ကျောက်စိမ်းတွင်းထဲ
 နောက်ကျိုသွားတဲ့မြစ်ရေထဲ
 အယူအဆစစ်ပွဲထဲ မွေးမြူထားတဲ့ပြည်တွင်းစစ်ထဲ
 မေးခွန်းကိုမဖြေဘဲပြေးနေတယ်
 ကောက်ပင်တွေရင့်မှည့်တဲ့အထိမစောင့်တော့ဘူးလား
 စပါးတွေမရိတ်သိမ်းတော့ဘူးလား
 မင်းမောင်လေးကျောင်းအပြန်မစောင့်တော့ဘူးလား

မင်းအမေယာခင်းထဲလိုက်မသွားတော့ဘူးလား
မင်းအဖေ အမဲလိုက်က အပြန်မစောင့်တော့ဘူးလား
မေးခွန်းတွေကိုမဖြေဘဲပြေးနေတယ်
သူ့ဆံပင်တွေချုံ့နဲ့ငြိလည်းဂရုမစိုက်ဘဲပြေးနေတယ်
သူ့ခြေဖဝါးတွေဆူးနင်းမိလည်းဂရုမစိုက်ဘဲပြေးနေတယ်
သူ့လက်ထဲသူ့မောင်လေးမပါတော့လည်းပြေးနေတယ်
လမ်းမရှိတဲ့လမ်းပေါ်ပြေးနေတယ်
ငြိမ်းချမ်းရေးဆီပြေးနေတယ်
ခြေဦးတည့်ရာပြေးနေတယ်
ဘယ်ဆီမှန်းမသိဘဲပြေးနေတယ်
ပြေးနေတဲ့အထဲပြေးနေတယ်
ပြေးပြေး မအေးဆေး ပြေးပြေး
မင်းနောက်မှာဒုက္ခသည်တွေလိုက်လာနေပြီ
မင်းနောက်မှာဒုက္ခတွေ့သယ်ပြီးလိုက်လာနေပြီ
ဒုက္ခတွေ့အတုံးလိုက်အတစ်လိုက်သယ်ပြီးလိုက်လာနေပြီ
ဒုက္ခတွေ့အရှင်လတ်လတ်လိုက်လာနေပြီ
ပြေးပြေးမအေးဆေးမင်းနောက်မှာ
တွင်းဆုံးအထိပို့မယ့်ဒုက္ခတွေ့သယ်ပြီးလိုက်လာနေပြီ
ပြေးပြေးမအေးဆေးပြေးပြေး
မင်းကိုမသိပေမယ့် မင်းကိုမရည်ရွယ်ပေမယ့်မင်းနောက်မှာ
ဒုက္ခတွေ့သယ်ပြီးကျည်ဆန်တွေလိုက်လာနေပြီ
ပြေးပြေးမအေးဆေး ပြေးပြေး မင်းနောက်မှာ
ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေးတံဆိပ်နဲ့ကျည်ဆန်တွေလိုက်လာနေပြီ
ပြေးပြေး မအေးဆေး ပြေးပြေး။

၂၄၂၂
၁၃၂၂

ဝူချီ

(၁)

မိန်းမချောလေးဝူချီ
ပန်းပဲဆရာလေးနဲ့ချစ်ကြိုသွယ်တယ်
သူ့အမေက
ကျောက်မီးသွေးလုပ်သားနဲ့အိမ်ထောင်ချပေးလိုက်တယ်

(၂)

ကျောက်မီးသွေးလုပ်သားဟာဆိုးသွမ်းသတဲ့
ခုတော့ ကျောက်မီးသွေးလှည်းပိလို့သေသွားရှာပြီ

(၃)

အသူဘချတဲ့နေ့မှာ
ဝူချီဟာ ပန်းပဲဆရာလေးနဲ့ပြန်တွေ့တယ်

(၄)

ဒါပေမဲ့
ပန်းပဲဆရာလေးမှာ
မိသားစုအသိုက်အမြုံရှိနေပြီတဲ့

(၅)

ခုတော့ . . . ဝူချီ
 ယောက်ျားတွေနဲ့ဝေးလေကောင်းလေဆိုတဲ့ဝူချီ
 တစ်ဘဝလုံးခေါင်းဆောင်ကြီးအတွက်
 ငါ့အသက်က ငါ့ပါတီအတွက် ခံယူချက်နဲ့
 ဝေးလှခေါင်လှတဲ့ ပြန်လမ်းမရှိတဲ့ ထိပ်တန်းစပိုင်ကျောင်းမှာ
 ထမင်းချက်မလေးဖြစ်နေပေါ့

(၆)

တောင်နဲ့မြောက်ပေါင်းစည်းရေးမျှော်လင့်ချက်မှာ
 သူတစ်ဘဝလုံး
 နူးအိဆွေးမြည့်ချေပေါ့။

(မြောက်ကိုရီးယားမှဝူချီသို့)

ညီလေး

ညီလေး

ငါတို့ကောင်းကင်မှာ လင်းလက်ခဲ့တဲ့ ကြယ်တစ်စင်းဟာ
မင်းနာမည်ပဲ

အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ရင် နည်းနည်းမှ နောက်မဆုတ်နဲ့
နှလုံးသားရေးရာနဲ့ပတ်သက်ရင် နောက်ထပ် အပင်မစိုက်နဲ့
မင်းပင်စည်မှာ ထိုးထွက်လာတဲ့ အကိုင်းတွေဟာ သံချောင်းသံခက်တွေ
မဟုတ်ဘူး
မင်းအကိုင်းမှာ ဝေဆာနေတဲ့ အသီးအပွင့်တွေဟာ ပလတ်စတစ်တွေ
မဟုတ်ဘူး

နှူးညံ့တဲ့၊ မွှေးပျံ့တဲ့
ကြီးထွားတဲ့၊ နွမ်းလျတဲ့ အသွေးအသားတွေပဲ
ပန်းပွင့်လေးတွေရဲ့အော်သံကို ကြားလား
အသားနာတာ ခံနိုင်တယ်
အသည်းနာတာ မခံနိုင်ဘူးတဲ့